

Homily 85 on Matthew - they spit in His face, and buffeted Him

Matthew 26:67-68.

" Then did they spit in His face, and buffeted Him, and others smote Him with the palms of their hands, saying, Prophecy unto us, you Christ, who is he that smote you?"

Wherefore did they these things, when they were to put Him to death? What need of this mockery? That you might learn their intemperate spirit by all things, and that having taken Him like a prey, they thus showed forth their intoxication, and gave full swing to their **madness**; making this a festival, and assaulting Him with pleasure, and showing forth their murderous disposition.

But admire, I pray you, the self command of the **disciples**, with what exactness they relate these things. Hereby is clearly shown their disposition to **love** the **truth**, because they relate with all **truthfulness** the things that seem to be opprobrious, disguising nothing, nor being ashamed thereof, but rather accounting it very great **glory**, as indeed it was, that the Lord of the **universe** should endure to suffer such things for us. This shows both His unutterable tenderness, and the inexcusable **wickedness** of those men, who had the heart to do such things to Him that was so mild and meek, and was charming them with such words, as were enough to change a lion into a lamb. For neither did He fail in any things of gentleness, nor they of insolence and cruelty, in what they did, in what they said. All which things the **prophet** Isaiah foretold, thus proclaiming beforehand, and by one word intimating all this insolence. For *"like as many were astonished at you,"* he says, *"so shall your form be held inglorious of **men**, and your **glory** of the sons of men."*

For what could be equal to this insolence? On that face which the sea, when it saw it, had revered, from which the sun, when it beheld it on the [cross](#), turned away his rays, they did spit, and struck it with the palms of their hands, and some upon the head; giving full swing in every way to their own [madness](#). For indeed they inflicted the blows that are most insulting of all, buffeting, smiting with the palms of their hands, and to these blows adding the insult of spitting at Him. And words again teeming with much derision did they speak, saying, "*prophecy unto us, thou Christ, who is he that smote you?*" because the multitude called Him a [prophet](#).

But another [Luke 22:64](#) says, that they covered His face with His own garment, and did these things, as though they had got in the midst of them some vile and worthless fellow. And not freemen only, but slaves also were intemperate with this intemperance towards Him at that time.

These things let us read continually, these things let us hear aright, these things let us write in our minds, for these are our [honors](#). In these things do I take a [pride](#), not only in the thousands of dead which He raised, but also in the sufferings which He endured. These things [Paul](#) puts forward in every way, the [cross](#), the death, the sufferings, the revilings, the insults, the scoffs. And now he says, "*let us go forth unto Him bearing His reproach;*" [Hebrews 13:13](#) and now, "*who for the [joy](#) that was set before Him endured the [cross](#), despising the shame.*" [Hebrews 12:2](#)

"Now Peter sat in the court without; and a damsel came unto him, saying, thou also wast with Jesus of [Galilee](#). But he denied before them all, saying, I [know](#) not what you say. And when he had gone out into the porch, another maid saw him, and says, this man also was there with [Jesus of Nazareth](#). And again he denied with an [oath](#). And after a while came unto him they that stood by, and said unto Peter, surely thou also art one of them, for your

speech betrays you. Then began he to curse and to swear, I know not the man. And immediately the cock crew. And Peter remembered the words of Jesus, which said, before the cock crow, you shall deny me thrice. And he went out, and wept bitterly."

Oh strange and wonderful acts! When indeed he saw his master seized only, he was so fervent as both to draw his sword, and to cut off the man's ear; but when it was natural for him to be more indignant, and to be inflamed and to burn, hearing such revilings, then he becomes a denier. For who would not have been inflamed to madness by the things that were then done? Yet the disciple, overcome by fears, so far from showing indignation, even denies, and endures not the threat of a miserable and mean girl, and not once only, but a second and third time does he deny Him; and in a short period, and not so much as before judges, for it was without for "*when he had gone out into the porch,*" they asked him, and he did not even readily come to a sense of his fall. And this Luke says, [Luke 22:61](#) namely, that Christ looked on him showing that he not only denied Him, but was not even brought to remembrance from within, and this though the cock had crowed; but he needed a further remembrance from his master, and His look was to him instead of a voice; so exceedingly was he full of fear.

But Mark says, that when he had once denied, then first the cock crew, but when thrice, then for the second time; for he declares more particularly the weakness of the disciple, and that he was utterly dead with fear; having learned these things of his master [1 Peter 5:13](#) himself, for he was a follower of Peter. In which respect one would most marvel at him, that so far from hiding his teacher's faults, he declared it more distinctly than the rest, on this very account, that he was his disciple.

2. How then is what is said **true**, when Matthew affirms that Christ said, "*Verily I say unto you, that before the cock crow you shall deny me thrice;*" **Matthew 26:34** and Mark declares after the third denial, that "*The cock crew the second time?*" **Mark 14:72** Nay, most certainly is it both **true** and in harmony. For because at each crowing the cock is wont to crow both a third and a fourth time, Mark, to show that not even the sound checked him, and brought him to recollection says this. So that both things are **true**. For before the cock had finished the one crowing, he had denied a third time. And not even when reminded of his **sin** by Christ did he dare to weep openly, lest he should be betrayed by his tears, but "*he went out, and wept bitterly.*"

"And when it was day, they led away Jesus from Caiaphas to Pilate." For because they were desirous to put Him to death, but were not able themselves because of the feast, they lead Him to the governor.

But mark, I pray you, how the act was forced on, so as to take place at the feast. For so was it typified from the first.

"Then Judas, which had betrayed him, when he saw that He was condemned, repented, and brought again the thirty pieces of silver."

This was a charge both against him, and against these men; against him, not because he repented, but because he did so, late, and slowly, and became self-condemned (for that he delivered Him up, he himself confessed); and against them, for that having the power to reverse it, they repented not.

But mark, when it is that he feels remorse. When his **sin** was completed, and had received an accomplishment. For the **devil** is like this; he suffers not those that are not watchful to see the **evil** before this, lest he whom he has taken, should repent. At least, when **Jesus** was saying so many things, he was not influenced, but when his offense

was completed, then repentance came upon him; and not then profitably. For to condemn it, and to throw down the pieces of silver, and not to regard the Jewish people, were all acceptable things; but to hang himself, this again was unpardonable, and a work of an **evil** spirit. For the **devil** led him out of his repentance too soon, so that he should reap no fruit from thence; and carries him off, by a most disgraceful death, and one manifest to all, having persuaded him to destroy himself.

But mark, I pray you, the **truth** shining forth on every side, even by what the adversaries both do and suffer. For indeed even the very end of the traitor stops the mouths of them that had condemned Him, and suffers them not to have so much as any shadow of an excuse, that is surely shameless. For what could they have to say, when the traitor is shown to pass such a sentence on himself.

But let us see also the words, what is said; *"He brought again the thirty pieces of silver to the chief **priests**, and says, I have **sinned** in that I have betrayed innocent blood. And they said, what is that to us? See thou to that. And he cast down the pieces of silver in the temple, and departed, and went and hanged himself."*

For neither could he bear his **conscience** scourging him. But mark, I pray you, the **Jews** too suffering the same things. For these men also, when they ought to have been amended by what they suffered, do not stop, until they have completed their **sin**. For his **sin** had been completed, for it was a betrayal; but theirs not yet. But when they too had accomplished theirs, and had nailed Him to the cross then they also are troubled; at one time saying, *"Write not, this is the king of the **Jews**"* **John 19:21** (and yet why are you afraid? Why are you troubled at a dead body that is nailed upon the cross?); at another time they guard over Him, saying, *"Lest His **disciples** steal Him away, and say that He is risen again; so the last **error** shall be worse than the*

first." And yet if they do it, the thing is refuted, if it be not **true**. But how should they say so, which did not dare so much as to stand their ground, when He was seized; and the chief of them even thrice denied Him, not bearing a damsel's threat. But, as I said, the chief **priests** were now troubled; for that they **knew** the act was a transgression of the law is manifest, from their saying, "*See thou to that.*"

Hear, you **covetous**, consider what befell him; how he at the same time lost the money, and committed the **sin**, and destroyed his own **soul**. Such is the tyranny of **covetousness**. He enjoyed not the money, neither the present life, nor that to come, but lost all at once, and having got a bad character even with those very men, so hanged himself.

But, as I said, after the act, then some see clearly. See at any rate these men too for a time not willing to have a clear perception of the fact, but saying, "*See thou to that:*" which thing of itself is a most heavy charge against them. For this is the language of men bearing **witness** to their daring and their transgression, but intoxicated by their passion, and not willing to forbear their satanical attempts, but senselessly wrapping themselves up in a veil of feigned **ignorance**.

For if indeed these things had been said after the crucifixion, and His being slain, of a **truth** even then the saying would have had no reasonable meaning, nevertheless it would not have condemned them so much; but now having Him yet in your own hands, and having power to release Him, how could ye be able to say these things? For this defense would be a most heavy accusation against you. How? And in what way? Because while throwing the whole blame upon the traitor (for they say, "*See thou to that*"), being able to have set themselves free from this **murder** of **Christ**, they left the traitor, and even pressed the crime further, adding the cross to the betrayal.

For what hindered them, when they said to him, "*See thou to that,*" themselves to forbear the criminal act? But now they even do the contrary, adding to it the **murder** and in every thing, both by what they do, and by what they say, entangling themselves in inevitable ills. For indeed after these things, when **Pilate** left it to them, they choose the robber to be released rather than Jesus; but Him that had done no wrong, but had even conferred on them so many benefits, they slew.

3. What then did that man? When he saw that he was laboring to no profit, and that they would not consent to receive the pieces of silver, "*he cast them down in the temple, and went and hanged himself. And the chief **priests** took the pieces of silver, and said, it is not lawful for to put them into the treasury, because it is the price of blood. And they took counsel, and bought with them the potter's field to bury strangers in. Wherefore that field was called, the field of blood, unto this day. Then was fulfilled that which was spoken by Jeremy the **prophet**, saying, and they took the thirty pieces of silver, the price of Him that was valued, and gave them for the potter's field, as the Lord appointed me.*"

Do you see them again self-condemned by their **conscience**? For because they **knew** that they had been buying the **murder**, they put them not into the treasury, but bought a field to bury strangers in. And this also became a **witness** against them, and a **proof** of their treason. For the name of the place more clearly than a trumpet proclaimed their blood- guiltiness. Neither did they it at random, but having taking counsel, and in every case in like manner, so that no one should be clear of the deed, but all guilty. But these things the **prophecy** foretold from of old. Do you see not the **apostles** only, but the **prophets** also declaring exactly those things which were matters of reproach, and every way proclaiming the passion, and indicating it beforehand?

This was the case with the **Jews** without their being conscious of it. For if they had cast it into the treasury, the thing would not have been so clearly discovered; but now having bought a piece of ground, they made it all manifest even to subsequent generations.

Hear ye as many as think to do good works out of murders, and take a reward for the lives of men. These almsgiving are Judaical, or rather they are Satanical. For there are, there are now also they, that take by **violence** countless things belonging to others, and think that an excuse is made for all if they cast in some ten or a hundred gold pieces.

Touching whom also the **prophet** says, "*You covered my altar with tears.*" **Malachi 2:13** Christ is not willing to be fed by **covetousness**, He accepts not this food. Why do you insult your Lord, offering Him unclean things? It is better to leave men to pine with hunger, than to feed them from these sources. That was the conduct of a cruel man, this of one both cruel and insolent. It is better to give nothing, than to give the things of one set of **persons** to others. For tell me, if you saw any two **persons**, one naked, one having a garment, and then having stripped the one that had the garment, thou were to clothe the naked, would you not have committed an **injustice**? It is surely plain to every one. But if when you have given all that you have taken to another, you have committed an **injustice**, and not shown mercy; when you give not even a small portion of what you rob, and callest the deed **alms**, what manner of punishment will you not undergo? For if men offering lame brutes were blamed, what favor will you obtain doing things more grievous? For if the chief, making restitution to the owner himself, still does an **injustice**, and so does an **injustice**, as by adding fourfold scarcely to do away the charge against himself, and this under the old covenant; **Exodus 22:1** he that is not stealing, but taking by **violence**, and not even giving to him that is **robbed**, but instead of

him to another; nor yet giving fourfold, but not so much as the half; and moreover not living under the old dispensation, but under the new; consider how much fire he is heaping together upon his own head. And if he do not as yet suffer his punishment, for this self-same thing I say bewail him, for he is treasuring up against himself a greater **wrath**, unless he repent. For what? "*Think ye,*" says He, "*that they alone were sinners upon whom the tower fell down? Nay, I say unto you, but except ye repent, you also shall suffer the same things.*"

Let us repent then, and give **alms** pure from **covetousness**, and in great abundance. Consider that the **Jews** used to feed eight thousand **Levites**, and together with the **Levites**, **widows** also and **orphans**, and they bore many other public charges, and together with these things also served as soldiers; but now there are fields, and houses, and hirings of lodgings, and carriages, and muleteers, and mules, and a great array of this kind in the church on account of you, and your hardness of heart. For this store of the church ought to be with you, and your readiness of mind ought to be a revenue to her; but now two wrong things come to pass, both you continue unfruitful, and God's **priests** do not practise their proper duties.

Was it not possible for the houses and the lands to have remained in the time of the **apostles**? Wherefore then did they sell them and give away? Because this was a better thing.

4. But now a **fear** seized our fathers (when you were so mad after worldly things, and because of your gatherings, and not dispersing abroad), lest the companies of the **widows** and **orphans**, and of the **virgins**, should perish of famine; therefore were they constrained to provide these things. For it was not their wish to thrust themselves unto what was so unbecoming; but their desire was that your good will should have been a supply for them, and that

they should gather their fruits from thence, and that they themselves should give heed to [prayers](#) only.

But now you have constrained them to imitate the houses of them that manage public affairs; whereby all things are turned upside down. For when both you and we are entangled in the same things, who is there to propitiate God? Therefore it is not possible for us to open our mouths, when the state of the church is no better than that of worldly men. Have ye not heard that the [apostles](#) would not consent so much as to distribute the money that was collected without any trouble? But now our [bishops](#) have gone beyond agents, and stewards, and hucksters in their care about these things; and when they ought to be careful and thoughtful about your [souls](#), they are vexing themselves every day about these things, for which the innkeepers, and tax-gatherers, and accountants, and stewards are careful.

These things I do not mention for nought in the way of complaint, but in order that there may be some amendment and change, in order that we may be pitied for serving a grievous servitude, in order that you may become a revenue and store for the church.

But if you are not willing, behold the poor before your eyes; as many as it is possible for us to suffice, we will not cease to feed; but those, whom it is not possible, we will leave to you, that you may not hear those words on the awful day, which shall be spoken to the unmerciful and cruel. *"You saw me an hungered, and fed me not."*

[Matthew 25:42](#)

For together with you this inhumanity makes us laughing-stocks, because leaving our [prayers](#), and our teaching, and the other parts of [holiness](#), we are fighting all our time, some with wine merchants, some with grain-factors, others with them that retail other provisions.

Hence come battles, and strifes, and daily revilings, and reproaches, and jeers, and on each of the [priests](#) names are imposed more suitable for houses of secular men; when it would have been fit to take other names in the place of these, and to be named from those things, from which also the [apostles](#) ordained, from the feeding of the hungry, from the protection of the injured, from the care of strangers, from succoring them that are despitefully used, from providing for the [orphans](#), from taking part with the [widows](#), from presiding over the [virgins](#); and these offices should be distributed among us instead of the care of the lands and houses.

These are the stores of the church, these the treasures that become her, and that afford in great degree both ease to us and profit to you; or rather to you ease with the profit. For I suppose that by the [grace](#) of God they that assemble themselves here amount to the number of one hundred thousand; and if each bestowed one loaf to some one of the [poor](#), all would be in plenty; but if one farthing only, no one would be poor; and we should not undergo so many revilings and jeers, in consequence of our care about the money. For indeed the saying, "*Sell your goods, and give to the [poor](#), and come and follow me,*" might be seasonably addressed to the prelates of the church with respect to the property of the church. For in any other way it is not possible to follow Him as we ought, not being freed from all grosser and more worldly care.

But now the [priests](#) of God attend at the vintage and harvest, and at the sale and purchase of the produce; and whereas they that served the shadow had an entire immunity from such matters, although entrusted with a more carnal service; we, who are invited to the very inmost shrines of the heavens, and who enter into the [true holy](#) of holies, take upon ourselves the cares of tradesmen and retail dealers.

Hence great neglect of the **Scriptures**, and remissness in **prayers**, and indifference about all the other duties; for it is not possible to be split into the two things with due **zeal**. Where I **pray** and beseech you that many fountains may spring up to us from all quarters, and that your forwardness may be to us the threshing floor and the wine press.

For in this way both the poor will more easily be supported, and God will be **glorified**, and you will advance unto a greater degree of **love** to **mankind**, and will enjoy the **good things eternal**; unto which **God** grant we may all attain, by the **grace** and **love** towards man of **our Lord Jesus Christ**, to whom be **glory** world without end. **Amen**.

Preek 85 over Mattheüs

Mattheüs 26: 67-68 .

" Toen spogen zij in Zijn aangezicht, en sloegen hem, en anderen hem geslagen met de palmen van hun handen , zeggende: Profeteer ons, u Christus , wie is hij, die sloeg jou? "

Daarom deden ze deze dingen, toen ze Hem ter dood te brengen? Welke behoefte van deze spot? Dat je hun onmatig kunnen leren geest van alle dingen, en die Hem hebben genomen als een prooi, toonden ze dus weer hun dronkenschap, en gaf volle gang om hun **waanzin** ; waardoor dit een festival , en Hem aanvallen met plezier, en het tonen van weer hun moorddadige karakter.

Maar bewonderen, ik bid u, de zelf bevel van de **discipelen** , wat exactheid ze deze dingen betrekking hebben. Hierbij wordt duidelijk weergegeven hun neiging om **hou van de waarheid** , omdat zij betrekking hebben met alle **oprechtheid** de dingen die lijken honende te zijn, vermommen niets, noch schaamte daarvan, maar goed het

zeer grote **eer** , want het was inderdaad, dat de Heer van het **universum** moet doorstaan om zulke dingen te lijden voor ons. Dit toont zowel Zijn onuitsprekelijke tederheid, en de onvergeeflijk **slechtheid** van die mannen , die het hart om zulke dingen te doen om hem dat was zo mild en zachtmoedig had, en was charmant ze met zulke woorden, als genoeg om een leeuw te veranderen in een waren lam . Want ook hij in enig dingen van zachtheid, noch ze brutaliteit en wreedheid, in wat ze deden, in wat ze zeiden. Al die dingen die de **profeet** Jesaja voorspelde, dus van tevoren te verkondigen, en door één woord te kennen geeft al deze brutaliteit. Want *"net als velen zich over u ontzet hebben,"* zegt hij, *"zo zal uw formulier worden roemloos van gehouden **mensen** , en uw **glorie** van de zonen van de mensen ."*

Want wat zou gelijk zijn aan deze onbeschaamdheid zijn? Op dat gezicht waarin de zee, want het zag, was vereerd, waaruit de zon, wanneer hij zag het op het **kruis** , keerde zijn stralen, ze spugen, en sloeg hem met de palmen van hun handen, en een aantal op het hoofd; het geven van volledige swing op alle mogelijke manieren om hun eigen **waanzin** . Want toegebracht ze de slagen die het meest beledigende van alles, zijn, buffeting, sloegen met de palmen van hun handen, en deze slagen het toevoegen van de belediging van spugen op Hem. En woorden weer vol met veel spot hebben ze spreken, zeggende: *"Profeteer ons, thou Christus , wie is het, die u geslagen heeft?"* "omdat de menigte noemde hem een **profeet** .

Maar een andere **Lucas 22:64** zegt, dat zij zijn gezicht bedekt met Zijn eigen kleet, en deze dingen deed, alsof ze in het midden van hen een aantal verachtelijke en waardeloos collega had gekregen. En niet vrijen alleen maar slaven waren ook onmatig met deze onmatigheid naar Hem op dat moment .

Deze dingen laat ons voortdurend te lezen, deze dingen laat ons horen, juist, deze dingen laat ons schrijven in ons denken , want dat zijn onze **eer** . In deze dingen te doen Ik neem een **trots** , niet alleen in de duizenden doden, die hij opgewekt, maar ook in het lijden dat Hij verdroeg. Deze dingen **Paul** voert in elk opzicht, het **kruis** , de dood, het lijden, de scheldwoorden, beledigingen, het scoffs. En nu zegt hij, "*laat ons uitgaan tot Hem Zijn smaadheid dragende;* " **Hebreeën 13:13** en nu, "*die voor de **vreugde** die voor Hem lag, verdroeg het **kruis** , de schande veracht. "* **Hebrews 12: 2**

*"Nu Peter zat in de rechtbank zonder; en een jonkvrouw kwam tot hem, zeggende: Gij waart ook met Jezus van **Galilea** . Maar hij loochende het voor allen, zeggende: Ik **weet** niet wat je zegt. En als hij naar de voorpoort was gegaan, een ander meisje zag hem, en zegt, deze man was er ook met **Jezus van Nazareth** . En hij loochende het wederom met een **eed** . En na een tijdje tot hem kwamen zij, die daar stonden, en zeide tot Peter Voorwaar, gij zijt ook een van hen, voor uw toespraak u verraadt. Toen begon hij te vloeken en te **zweren** , ik **weet** niet de man. En terstond kraaide de haan. En Peter herinnerde zich de woorden van **Jezus** , die zei, voordat de haan, zult gij Mij driemaal verloochenen. En hij ging naar buiten en weende bitter."*

Oh vreemde en wonderlijke acts ! Als hij inderdaad zag zijn meester alleen in beslag genomen, was hij zo vurig als zowel zijn zwaard te trekken en om de af te snijden van de mens oor; maar toen was het natuurlijk voor hem om meer verontwaardigd te zijn, en om te worden ontstoken en te verbranden, het horen van dergelijke beschimpingen, dan wordt hij een denier. Want wie zou niet zijn ontstoken om **waanzin** door de dingen die toen werden gedaan? Toch is de **discipel** , overmand door angst , zo ver van het tonen verontwaardiging, ontkent zelfs, en verdraagt niet de dreiging van een ellendig en beteken meisje, en niet

eenmalig, maar een tweede en derde keer heeft hij Hem verloochnen; en in een korte periode, en niet zozeer als voor rechters , want daarvan was geen voor "*toen hij naar buiten in de veranda was gegaan,*" vroegen ze hem, en hij wist niet eens gemakkelijk komen tot een gevoel van zijn val. En dit Luke zegt [Luke 22:61](#) namelijk dat Christus de ogen op hem te laten zien dat hij hem niet alleen ontkend, maar was niet eens in gedachtenis gebracht van binnenuit, en dit hoewel de pik had kraaide ; maar hij had nog een herinnering van zijn meester, en Zijn blik was om hem in plaats van een stem; dus buitengewoon was hij vol [angst](#) .

Maar Mark zegt dat als hij ooit had ontkend, dan eerst de haan kraaide, maar toen driemaal, dan is voor de tweede keer ; want hij verklaart meer in het bijzonder de zwakte van de [leerling](#) , en dat hij volkomen dood was met [angst](#) ; deze dingen hebben geleerd van zijn meester [1 Peter 5:13](#) zichzelf, want hij was een aanhanger van was Peter . In welk opzicht zou men meest bewonder hem, die zo ver van het verbergen van de fouten van zijn leraar, verklaarde hij het duidelijker dan de rest, op deze zeer rekening, dat hij was [leerling](#) .

2. Hoe dan is wat er gezegd wordt [waar is](#) , wanneer Matthew bevestigt dat Christus zei: "*Voorwaar, Ik zeg u, dat voordat de haan kraait zult gij Mij driemaal verloochnen;*" [Matthew 26:34](#) en Mark verklaart na de derde ontkenning, dat "*de haan kraaide de tweede keer ?*" [Mark 14:72](#) Neen, het meest zeker is het zowel [waar](#) en in harmonie . Voor want bij elk kraaiende haan gewoon is om zowel een derde en een vierde kraai tijd , Mark , om te laten zien dat zelfs het geluid controleerde hem en bracht hem met de herinnering zegt dit. Zodat beide dingen zijn [waar](#) . Want voordat de haan de ene kraaien klaar was, had hij een derde ontkende tijd . En zelfs niet toen herinnerd aan zijn [zonde](#) door Christus durfde hij openlijk huilen, opdat hij zou worden verraden door zijn tranen, maar "*hij ging naar buiten en weende bitter.*"

"En als het dag geworden was, leidden zij zich Jezus van Kajafas naar Pilatus . " Want omdat ze verlangden om Hem ter dood te brengen, maar waren niet in staat zich als gevolg van de feest , ze leiden hem aan de gouverneur.

Maar Mark, ik bid u, hoe de wet werd gedwongen op, om plaats te nemen op het feest . Want zo heeft getypeerd vanaf de eerste.

"Toen Judas , die hem verraden had, toen hij zag dat hij veroordeeld was, berouw , en bracht weer de dertig zilverlingen."

Dit was een last zowel tegen hem, en tegen deze mannen ; tegen hem, niet omdat hij berouw , maar omdat hij dat deed, laat, en langzaam, en werd zelf veroordeeld (voor dat hij heeft Hem, hij zelf bekend) ; en tegen hen, voor dat het hebben van de kracht om het tij te keren, zij bekeerden zich niet.

Maar merk, wanneer het is dat hij voelt wroeging. Toen zijn **zonde** werd voltooid, en had een prestatie ontvangen. Voor de **duivel** is als volgt; hij lijdt niet degenen die niet waakzaam om het te zien **kwaad** voordat dit, opdat hij die hij heeft genomen, moet bekeren . Tenminste, wanneer **Jezus** zoveel dingen zei, hij werd niet beïnvloed, maar toen zijn overtreding werd voltooid, dan berouw was over hem; en dan niet winstgevend. Voor het te veroordelen, en naar beneden te gooien de stukken van zilver, en niet te vergeten de te beschouwen Joodse volk, waren allemaal aanvaardbaar dingen; maar om zich op te hangen, dit was weer onvergeeflijk, en een werk van een **kwade** geest . Voor de **duivel** bracht hem uit zijn berouw te vroeg, zodat hij geen vrucht van daar moet maaien; en voert hem uit, door een schandelijkste dood, en één openbaar aan allen, hem hebben overgehaald om zichzelf te vernietigen.

Maar Mark, ik bid u, de **waarheid** laten schijnen op elke kant, zelfs door wat de tegenstanders beide te doen en te

lijden. Want zelfs het einde van de verrader stopt de monden van hen die Hem had veroordeeld, en lijdt ze niet zozeer te hebben als enige schaduw van een excuus, dat is zeker schaamteloos. Want wat zouden ze te zeggen hebben, wanneer de verrader is aangetoond dat zo'n zin door te geven zichzelf.

Maar laten we zien ook de woorden, wat er gezegd wordt; *"Hij bracht weer de dertig zilverlingen aan de chef **priesters**, en zegt: ik heb **gezondigd** in dat ik onschuldig bloed verraden. En zij zeiden: Wat gaat ons dat aan? Zie, dat gij dat. En hij wierp de zilverlingen in de tempel, en vertrok, en ging heen en verhing zich."*

Want noch kon hij zijn beer **geweten** hem geselen. Maar Mark, ik bid u, de **Joden** ook dezelfde dingen lijden. Voor deze mensen ook, toen zij had moeten worden gewijzigd door wat ze hebben geleden, niet stoppen, totdat ze hun hebben afgerond **zonde**. Voor zijn **zonde** was voltooid, want het was een verraad; maar nog hunne niet. Maar toen ze ook de hunne hadden, en hadden Hem naar de genageld kruis dan zijn ze ook worden verschrikt; in één keer te zeggen, *"schrijven niet, dit is de koning van de **Joden**"* **John 19:21** (en toch waarom ben je bang Waarom ben je in verwarring door een dode lichaam dat is genageld op de? kruis?); op een ander moment bewaken zij dan Hem, zeggende: *"Opdat Zijn **discipelen** te stelen hem weg en zeggen dat Hij is opgestaan weer; zo zal de laatste **dwaling** erger zijn, dan de eerste."* En toch, als ze het doen, het ding wordt weerlegd, als het niet **waar is**. Maar hoe moeten ze zeggen ja, welke niet zozeer durfde om hun mannetje te staan, toen Hij werd in beslag genomen; en het hoofd van hen zelfs driemaal verloochend Hem, dat niet van de jonkvrouw bedreiging. Maar, zoals ik al zei, de belangrijkste **priesters** waren nu ontroerd; omdat zij **wisten dat** de act was een overtreding van de wet duidelijk is, uit hun zeggende: *"Zie, dat gij dat."*

Hoort, **begerig** , nadenken over wat hem overkwam; hoe hij op hetzelfde moment verloor het geld, en begaan de **zonde** , en zijn eigen vernietigd **ziel** . Dat is de tirannie van **begeerte** . Hij genoot niet het geld, noch het huidige leven, noch dat te komen, maar verloor in een keer, en hebben kreeg een slecht karakter , zelfs met die zeer mannen , zichzelf zo opgehangen.

Maar, zoals ik al zei, na de daad , dan komen er duidelijk te zien. Zie in elk geval deze mannen ook voor een tijd niet bereid om een duidelijk beeld van de werkelijkheid, maar te zeggen: "*Zie, dat gij dat:*" welke ding op zichzelf is een zeer zware beschuldiging tegen hen. Want dit is de taal van de mensen dragen **getuigen** om hun durf en hun overtreding , maar bedwemeld door hun passie , en niet bereid zijn om hun verdragen satanisch pogingen, maar zinloos te wikkelen zich in een sluier van geveinsde **onwetendheid** .

Want als het inderdaad deze dingen gezegd was na de kruisiging, en Zijn zijn gedood , van een **waarheid** zelfs dan het gezegde zou geen redelijk betekenis had, toch zou het niet zo veel van hen veroordeeld; maar nu met Hem nog in eigen hand, en met de macht om hem vrij te laten, hoe zou gij in staat zijn om deze dingen te zeggen? Voor dit verweer zou een zeer zware beschuldiging tegen u zijn. Hoe? En op welke manier? Want terwijl het gooien van de hele schuld van de verrader (want zij zeggen: "*Zie, dat gij dat*"), in staat zich te bevrijden van deze te hebben ingesteld **moord** van **Christus** , verlieten zij de verrader, en zelfs de misdaad gedrukt verder, het toevoegen van het kruis aan de verraad. Want wat hen gehinderd, toen zij zeiden tot hem: "*Zie, dat gij dat,*" zich aan de criminele nalaten act ? Maar nu zijn ze zelfs doen het tegendeel, toe te voegen aan deze de **moord** en in alles, zowel door wat ze doen, en door wat ze zeggen, zichzelf verstrikken in onvermijdelijke kwalen. Want na deze dingen, toen **Pilatus** liet het aan hen, kiezen zij de overvaller eerder worden

vrijgegeven dan Jezus ; maar Hem dat er geen verkeerd had gedaan, maar had zelfs aan hen toegekende zo veel voordelen, zij doodden .

3. Wat is dan wel dat de man? Toen hij zag dat hij arbeiden om geen winst, en dat zij niet zouden instemmen om de stukken van zilver te ontvangen, *"wierp hij hen in de tempel , en ging heen en verhing zich. De overste **priesters** namen de zilverstukken en zeiden: het is niet geoorloofd, dezelve in de offerkist te leggen, want het is de prijs van het bloed. En zij een raad, en kocht met hen van de pottenbakker veld om te begraven vreemden in. Daarom dat gebied werd genoemd, op het gebied van bloed, tot op deze dag. Toen is vervuld geworden, hetgeen gesproken is door Jeremy de **profeet** , zeggende: En zij hebben de dertig zilverlingen, de prijs van Hem die werd gewaardeerd, en gaf hen voor in het veld van de pottenbakker, zoals de Heer mij aangewezen."*

Zie je ze weer zichzelf veroordeeld door hun **geweten** ? Want omdat ze **wisten** dat ze waren het kopen van de **moord** , zetten ze hen niet in de schatkist, maar kocht een veld om te begraven vreemden in. En dit werd ook een **getuigenis** tegen hen, en een **bewijs** van hun verraad. Voor de naam van de plaats duidelijker dan een trompet afgekondigd hun bloed guiltiness . Ook deden ze het op een willekeurige, maar met het nemen van een raad, en in elk geval op dezelfde wijze, zodat niemand uit de buurt van het zou moeten zijn daad , maar allemaal schuldig. Maar deze dingen de **profetie** voorzegd van oudsher. Ziet u niet de **apostelen** alleen, maar de **profeten** ook te verklaren precies die dingen, die het gebied van smaad waren, en elke manier verkondigen de passie , en wat aangeeft dat hij op voorhand?

Dit was het geval met de **Joden** zonder hun bewust van. Want als ze het in de schatkist had geworpen, het ding niet zou zijn zo duidelijk ontdekt; maar nu met een stuk grond

gekocht, ze maakte het allemaal manifesteren zelfs aan volgende generaties.

Hoort zo veel als dat te doen goed werk van moorden , en neem een beloning voor het leven van de mensen . Deze geven van aalmoezen zijn Judaical , of beter gezegd ze zijn satanisch . Want er zijn, zijn er nu ook zij, die rekening door **geweld** talloze dingen die behoren tot anderen, en denken dat een excuus is gemaakt voor alle alsof ze in ongeveer tien of honderd goudstukken gegoten.

Het aanraken van wie ook de **profeet** zegt: "*U bedekte mijn altaar met tranen.*" **Malachi 2:13** Christus is niet bereid om te worden gevoed door **hebzucht** , accepteert hij dit niet eten. Waarom denk je beledigen uw Heer , het aanbieden van Hem onreine dingen? Het is beter om te vertrekken de mannen naar Pine met honger, dan om hen te voeden uit deze bronnen. Dat was het gedrag van een wrede man, deze van een wreed en brutaal. Het is beter om niets te geven, dan aan de dingen van een set te geven **mensen** aan anderen. Voor vertel me, als u een twee zag **personen** , een naakt, een met een kleed, en dan degene die het kledingstuk had, gij waren met het blote kleden te hebben ontdaan, zou je niet een hebben begaan **onrecht** ? Het is toch duidelijk voor een ieder. Maar als wanneer je alles wat je hebt genomen om een ander hebben gegeven, heeft U begaan **onrecht** , en daarbij zijn geen genade; als je een klein deel van wat je te beroven, en noemt het geven niet eens daad **aalmoes** , welke wijze van straf zal ondergaan? Want als de mensen het aanbieden van lame beesten kregen de schuld, wat ten gunste zult u krijgen om dingen te doen meer pijnlijke? Want als het hoofd, waardoor teruggave aan de eigenaar zelf, doet nog steeds een **onrecht** , en dat doet een **onrecht** , zoals door het toevoegen van viervoudige nauwelijks om de lading weg te doen tegen zichzelf, en dit onder het oude verbond; **Exodus 22: 1** dat hij dat niet stelen , maar het nemen van **geweld** , en zelfs niet te geven om hem dat wordt **berooft** , maar in

plaats van hem naar het andere; noch geven viervoudige, maar niet zo veel als de helft; en bovendien niet leven onder de oude bedeling, maar onder de nieuwe; bedenkt hoeveel vuur dat hij in elkaar stapelen op zijn hoofd. En als hij niet nog last van zijn straf, want dit self-zelfde ding zeg ik bewenen hem, want hij is een schat, tegen zichzelf een grotere **toorn** , tenzij hij berouw . Waarvoor? "Meent gij," zegt hij, "dat ze alleen waren zondaars op welke de toren viel? "Neen, zeg Ik u, maar als gij u "beker" , zult gij ook dezelfde dingen lijden." ""

Laten we berouw dan en geef **aalmoezen** puur uit **hebzucht** , en in grote overvloed. Bedenk dat de **Joden** gebruikt om achtduizend voeden **Levieten** , en samen met de **Levieten** , **weduwen** ook en **wezen** , en zij droegen vele andere openbare lasten, en samen met deze zaken diende ook als soldaten; maar nu zijn er gebieden, en huizen, en verhuren van woningen, en rijtuigen, en muilezeldrijvers , en muilezels, en een groot scala aan dit soort in de kerk op grond van u en uw hardheid van hart. Voor deze winkel van de kerk behoort te zijn met u, en uw bereidheid van de geest moet een zijn inkomsten aan haar; maar nu twee verkeerde dingen gebeuren, zowel u onvruchtbaar blijven, en Gods **priesters** niet de juiste praktijk taken .

Was het niet mogelijk voor de huizen en het land te zijn gebleven in de tijd van de **apostelen** ? Waarom dan hebben ze te verkopen en weg te geven? Omdat dit was een betere zaak.

4. Maar nu een **angst** in beslag genomen onze vaders (als je zo waren boos na wereldse dingen, en als gevolg van uw bijeenkomsten, en niet in het buitenland disperseermiddelen), opdat de ondernemingen van de **weduwen** en **wezen** , en van de **maagden** , moeten omkomen van honger; daarom werden zij gedwongen om deze dingen te bieden. Want het was niet hun wens om zichzelf te duwen tot wat zo onwaardig was; maar hun

wens was dat je goede wil een voorziening voor hen had moeten zijn, en dat ze hun vruchten zouden verzamelen van daar, en dat zij zich aandacht aan moet geven **gebeden** alleen.

Maar nu heb je ze beperkt tot de huizen van hen dat de publieke zaken te regelen na te bootsen; waarbij alle zijn kop gedraaid. Want wanneer zowel u als we verstrikt zijn in dezelfde dingen, wie is er gunstig te stemmen is God ? Daarom is het niet mogelijk voor ons om onze mond open te doen, wanneer de toestand van de kerk is niet beter dan die van wereldse mensen . Hebt gij niet gehoord dat de **apostelen** niet zou instemmen zozeer om het geld dat zonder enige moeite werd verzameld verdelen? Maar nu is onze **bisschoppen** zijn verder gegaan dan agenten en stewards, en venters in hun zorg over deze dingen; en wanneer ze moeten voorzichtig en bedachtzaam over je te zijn **ziel** , zijn ze ergeren zich elke dag over deze dingen, waarvoor de herbergiers, en de tollenaars, en accountants , en stewards zijn voorzichtig.

Deze dingen die ik niet noemen voor niets in de weg van de klacht, maar om dat er enige wijziging en verandering, opdat wij kunnen worden medelijden voor het serveren van een harden dienst, opdat gij een kunnen worden kan zijn inkomsten en opslag voor de kerk .

Maar als je niet bereid bent, ziet de armen voor je ogen; zo veel als het mogelijk is voor ons om te voldoen, zullen we niet op te voeden; maar degenen, wie het niet mogelijk is, we zullen laat het aan jou, dat je die woorden niet kunnen horen op de vreselijke dag, dat wordt gesproken van de onbarmhartige en wrede. "*Je zag me hongerig gezien, en voedde me niet.* " **Matthew 25:42**

Want samen met u deze onmenselijkheid maakt ons lachen-stocks , omdat het verlaten van onze **gebeden** en ons onderwijs, en de andere delen van **heiligheid** , we vechten al onze tijd , sommige met wijn kooplieden,

sommige met graan-factoren, anderen met hen die retail andere bepalingen.

Vandaar komen gevechten en twisten, en de dagelijkse scheldwoorden en verwijten, en gejoel, en op elk van de **priesters** namen zijn meer geschikt opgelegd voor huizen van seculiere mannen ; wanneer het zou zijn geschikt om andere namen te nemen in plaats van deze, en te worden genoemd van die dingen, van waaruit ook de **apostelen** gewijd , uit het voeden van de hongerigen, van de bescherming van de gewonden, van de zorg van vreemden , daaruit dat despitefully gebruikt, van de wijze zijn succoring **wezen** , deelnemen aan de **weduwen** uit voorzitter via **maagden** ; en deze bureaus moeten worden verdeeld onder ons in plaats van de zorg voor het land en huizen.

Dit zijn de winkels van de kerk , die de schatten die haar geworden, en dat veroorloven in grote mate zowel gemakkelijk om ons en winst voor u; of liever om u te verlichten met de winst. Want ik neem aan dat door de **genade** van God zij die zich hier assembleren bedrag om het aantal honderdduizend; en als elke geschonken één brood om iemand van de **armen** , zou alles in overvloed zijn; maar als er maar een duit, zou niemand zijn arm ; en we moeten niet zo veel scheldwoorden en gejoel, ondergaan als gevolg van onze zorg over het geld. Want het gezegde: "*Verkoop je goederen , en geven aan de **armen** , en kom en volg mij,*" misschien seasonably worden gericht aan de prelaten van de kerk met betrekking tot de eigendom van de kerk . Voor op een andere manier is het niet mogelijk om Hem als wij behoren, niet wordt bevrijd van alle grover en wereldse zorg volgen.

Maar nu is de **priesters** van God bij te wonen op de vintage en oogst, en op de koop en verkoop van de producten; en dat zij die dienden de schaduw had een volledige immuniteit van dergelijke zaken niet, maar belast met een

meer vleeselijke dienst; wij, die worden uitgenodigd om de zeer diepste heiligdommen van de hemel, en die in te voeren in de **ware heilige** der heiligen, op ons nemen de zorgen van handelaars en de detailhandel dealers.

Vandaar dat grote verwaarlozing van de **Schrift** , en nalatigheid in **het gebed** , en onverschilligheid over alle andere taken ; want het is niet mogelijk om te splitsen in de twee zaken met de nodige **ijver** . Waar ik **bid** en smEEK u, dat vele fonteynen omhoog kunnen schieten om ons van alle kanten, en dat uw volvaardigheid kan zijn om ons de dorsvloer en de wijn pers.

Want op deze manier zowel de armen zal gemakkelijker worden ondersteund, en God zal worden **verheerlijkt** , en je zal vooraf aan een grotere mate van **liefde** voor **de mensheid** , en zullen genieten van de **goede** dingen **eeuwige** ; tot die **God** verlenen, kunnen we allemaal te bereiken, door de **genade** en **liefde** in de richting van de mens van **onze Heer Jezus Christus** , aan wie zijn **glorie** wereld zonder einde. **Amen** .